

พระราชบัญญ**ัก** การพะนั้น (ฉะบับที่ ๕)

₩.ศି. ๒๔๕๐

ในพระปรมาภิไธยสมเต็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ รังสิต กรมชุนชัยนาทนเรนทร พระยามานวราชเสวี

> ให้ไว้ ณ วันที่ ธ กันยายน พ.ศ ๒๔६० เป็นปีที่ ๒ ในรัชชกาลบัจจุบัน

ดอนที่ ๔๕ เล่ม ๖ ๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ กันยายน๒๔๕๐

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการ พะนั้น

พระมหากษัตริย์โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา จึงมีพระบรมราช โองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ ตั้งต่อ ไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า ''พระราชบัญญัติ การพะนัน (ฉะบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๕๐''

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับ ตั้งแต่วันกัดจาก วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราช บัญญัติการพะนั้น พุทธศักราช ๒๔๗๘ และให้ใช้ความต่อ ไปนี้แทน

"มาตรา ๑๕ นอกจากโทษที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราช บัญญัตินี้ ถ้าเป็นกรณีที่มีผู้นำจับผู้กระทำผิด ให้พนักงาน อัยยการร้องขอต่อศาลให้จ่ายสิ้นบนแก่ผู้นำจับด้วย และให้ ศาลสั่งไว้ในคำพิพากษาให้ผู้กระทำผิดใช้เงินสิ้นบนแก่ผู้นำ จับกึ่งหนึ่งของจำนวนเงินค่าปรับด้วยอีกโสดหนึ่ง ถ้าผู้

ตอนที่ ๔๕ เล่ม ๖ ๔ ราช กิจจานุเบกษา ๒๓ กันยายน ๒ ๔ ธ ๐

กระทำผิดไม่ชำระสินบนตั้งกล่าว ให้จ่ายจากเงินที่ได้จาก ของกลาง ซึ่งศาลสั่งริบเมื่อคดีถึงที่สุดแล้ว หรือจ่ายจาก เงินค่าปรับที่ได้ชำระต่อศาล''

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษา การตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราช โองการ พลเรือตรี ถ ธำรงนาวาสวัสดิ์ นายก**รัฐ**มนตรี